

భో అవుట్

మొహంలో మంట,
నోటి జోరూ-వెరసి
కోపమొచ్చిన కాంతం దేవర్లంక
భో అవుట్లా వుంది!

“ఇంత జరిగిన తర్వాత ఆ ఇంట్లో
పెళ్లికెళ్లడానికి సిగ్గుండాలి. నేను మాత్రం
చచ్చినా రాను. మీ కంత తీపిగావుంటే
వెళ్లండి-వచ్చిన తర్వాత నా శవాన్ని చూద్దు
రుగావి ...”

తీరా పెళ్లి కెళ్లామనుకొంటుండగా కాంతం
పంఠం, హెచ్చరిక - నాకు ఆందోళన కలి
గింపాయి. అయిదారు వారాల క్రితం ఆ
ఇంటికి వెళ్లితీరాలని పట్టుబట్టిన కాంతం ...
ఇప్పుడు ససేమిరా, ఏలేదనడం ...!

* * *

మా ఇంట్లో కుక్కలూ, ఇంటి ముందు
'కుక్కలున్నాయి జాగ్రత్త' మార్కు బోర్డులూ-
లేకపోయినా సాధారణంగా మా ఇంటికి
తెలిసిన వాళ్లెవరూ రారు. కారణం మా
కాంతం అంటే వుండే భయం. కాంతం
ఏ ప్రయోజనం లేనిదే ఎవర్నీ మర్యాద మిగి
లేలా ఇంటికెలా రానివ్వద్దో అలాగే ఎవరింటికి
డిరిజీ వెళ్లడానిక్కూడా ఇష్టపడదు. అలాంటి
కాంతం భో అవుట్ చూద్డానికి వెళ్లామని
పట్టుబట్టడం నా కాశ్యాస్యాన్ని కలిగించింది.

'పెట్రోలు మండిపోతోంది, బస్ మీద
వెళ్లాస్తే మన ప్రాప్తికికి లోటా?' అని
గోణిగో కాంతం స్కూటర్ మీద వెళ్లామని
ప్రతిపాదించడం, దార్లో ముక్తేశ్వరం రేపు
దగ్గర రామాఫలాలు అమ్ముతుంటే బేరమాడి
ఏకంగా దజను కొనెయ్యడం ... అంతా
'కలా లేక కాంతం లీలా!' అనిపించింది.

“గోదావరిలో పైసలేసినట్టు రా పళ్లను భో
అవుట్ మంటల్లోకి విసిరేసి ఆ అగ్నిదేవుణ్ణి
కాని శాంతింపజేసేస్తావేమిటి?”

“ఆ ... చాల్లండి మీ వేళాకోళం. అంత

డా. ప్రేమిచాల

దూరం వెళ్లాక అమలాపురంలో రాఘవన్న
య్యగారింటికి వెళ్లకుండా వుంటామా? వెళ్తూ
వట్టి చేతుల్తో వెళ్తామా?” ఇలా మాట్లా
డుతోంది మా కాంతమే నన్ను నిజాన్ని
వెంటనే నమ్మలేకపోయాను నేను. రాఘవను
నేను ఆత్మీయంగా 'బావా' అని పిల్చినా
... వరస దూరం. నా తరపున రక్షణం
బంధం వున్న బంధువులింటికి రాని కాంతం
రాఘవగారింటికి వెళ్లామంటే 'ఏదో వుంది'
అనిపించింది.

“భో అవుట్ వల్ల మాకేం ప్రమాదం
లేదను కొంటున్నాం.

ఇలా హఠాత్తుగా మీ ఇద్దరూ
కలసి వచ్చారంటే - ఇక ముందు అలాం
టిదేదో వుందన్నమాట!” గేట్లు దగ్గరే వున్న
రాఘవ కూడా మమ్మల్ని చూడగానే ఆదే
మాట అన్నాడు!

రాఘవ మాటల్లో ఆత్మీయతతో పాటు చిన్న
చురక కూడా వుంది. ప్రతి సంసారంలో
వుండే బియ్యంలో వడ్లగింజల్లాంటి చిన్న విష
యాలకు నాతో గొడవపడి రచ్చకెక్కడం, తీరా

జనం భో అవుట్ని భూతంలా
వర్ణించినా భూతద్దంలో చూపిం
చినా - ప్రత్యక్షంగా చూసినపుడు
మాత్రం అలా అనిపించలేదు

పరిస్థితులు విషమించాక నా దగ్గర చమ
వుండే పెద్దలచేత నాకు నచ్చజెప్పించడం మా
కాంతానికో హాబీ. గతంలో రెండు మూడు
వ్యాపారాలు చేసి గట్టి దెబ్బలు తిని ఇటీవల
ఆశ్చర్యంగా రొయ్యల చెరువుల్లో లక్షలు సంపా
దించి హఠాత్తుగా చుట్టాల్లో ఎదిగిపోయిన
రాఘవ కూడా మా కాంతం ఆశ్రయించిన
సరికొత్త పెద్దమనిషి కావడం వల్ల స్కూల్లో
పాఠాలు చెప్పే నేను ... అతని చేత పాఠాలు
చెప్పించుకొని లోకువైపోయాను.

స్కూటర్ దిగగానే కాంతం చమవుగా లోప
లకు వెళ్లిపోయింది. నేను మాత్రం అందమైన
ఎలివేషన్తో ఆధునికంగా ఖరీదుగా కనిపి
స్తున్న ఇంటికిపి కళ్లప్పగించి చూస్తున్నాను.
'ఇల్లు కట్టిన తర్వాత ఇదే రావడమను
కొంటాను' అంటూ ఆవ్యాయంగా లోపలకు

26-1-96 ఆంధ్రజ్యోతి

తీసుకెళ్లాడు రాఘవ. ఫ్లోరింగూ, ఫర్నిచరూ .. వగైరా చూస్తుంటే బయటకంటే లోపల మరి రిచ్ గా వుంది.

'నేను విన్నదావీకంటే గట్టిగా సంపాదించాడు' అనుకొన్నాను. కాంతం కూడా ఆ ఇంట్లో నాకేకాంతంగా తారసపడినపుడు చెవిలో అదే గుసగుసలాడింది.

"అదృష్టం అంటే వీళ్లదేనండీ ... ఇంటిని చూసినా ఇంట్లో వాళ్ల పద్ధతులు చూసినా ముచ్చటేస్తోంది. పెళ్లానికీ, పిల్లకీ చేయించిన నగలూ, తీయించిన బట్టలూ చూస్తుంటే కళ్లు చెదిరిపోతున్నాయి. ఈ సంవత్సరం చెరువులో పెద్ద లాభాలు లేవటగానీ ... లేకపోతేనా! అన్నట్టు రాణికి ఈ సంవత్సరం పెళ్లి చేసేస్తారట. సంబంధాల కోసం చూస్తున్నారు. పదిలక్షలకు పైగా కట్టమిస్తారట. ఆ పైన సంపాదనంతా ఇద్దరాడపిల్లలకే కదా ..."

ఇంకా ఏదో చెపుతుండగా రాఘవ భార్య వచ్చింది.

"తలుపులిలా ఆదురు తున్నాయేమిటి వదినా?" అంటూ మాట మార్చింది కాంతం.

"ఓ అదా? బ్లోఅవుట్ భూతం మహిమ. కంగారుపడకండి" అందానిడ నవ్వుతూ.

జనం బ్లోఅవుట్ ను భూతంలా వర్ణించినా, భూతద్దంలో చూపించినా - ప్రత్యక్షంగా చూసినప్పుడు నాకు మాత్రం అలా అనిపించలేదు! మా రాఘవ సూచన మేరకు మునిమాపు చీకట్లు ముసురుకొంటుండగా బ్లోఅవుట్ చూద్దానికి నేను కాంతం అమలాపురం నుంచి స్కూటర్ మీద బయల్దేరాం. కోడూరు పాడు జంక్షన్ దాటేసరికే స్పష్టంగా కనిపించిన ఆ అరుదైన దృశ్యం చిత్రమైన అనుభూతివీ భయాన్నీ కలిగించింది. 'గుడ్డోడి చింత' దాటి అల్లవరం మొగలో స్కూటర్ పార్క్ చేసి తీర్థంలా వచ్చి చూస్తున్న జనంతోపాటు కాలువ గట్టు వెంట నడుస్తున్న కొద్దీ దగ్గరవుతున్న మంటలూ కళ్లకు మిరుమిట్లు గొలుపుతూ వెచ్చగా తగులుతున్నాయి. దగ్గరగా చూస్తే - భూదేవి ఆదికక్తిలా నాల్కలు చాపి గర్జిస్తున్నట్టు ... పసుపు నారింజ రంగులు కలిసిన జ్వాలలు ఎంగినంటుతుంటే - వెయ్యి వయాగరాలు ఒకేసారి దూకుతున్న హోరు

చెవులను బద్దలు కొడుతోంది. చుట్టూ వున్న కొబ్బరిచెట్లు ఆ బీభత్సాన్ని తెల్లమొహాలు వేసుకొని చూస్తున్నట్టున్నాయి. అంత భయానక వాతావరణంలోనూ కాలువలో ప్రతిబింబిస్తున్న అఖండజ్యోతి జ్వాలలు నా సౌందర్యదృష్టికి చక్కెలిగింతలు పెట్టాయి. ఒక్క మాటలో చెపితే అభిమన్యువధ ఘట్టంలో తిక్కన వర్ణించిన యుద్ధభూమిలా ఆ ప్రదేశం 'దారుణ ప్రయదర్శనం'గా వుంది!

తిరిగి వస్తుండగా అమలాపురం పాలిమేరల్లో కాంతం స్కూటర్ని ఆపమంది.

"మళ్లి వెనక్కు వెళ్దామంటావా?"

"ఎప్పుడూ వెనకో అని తప్ప ముందుచూపు లేదు మీకు. అందుకే ఇలా ఏడుస్తున్నాం. ఇంత తగలేసుకొని ఇక్కడి కొచ్చింది ఈ మంటల్ని చూద్దానికా? మగపెళ్లివాళ్లం గనుక లోకువ కాకుండా ఆ వంకతో వచ్చాం - అంటే"

"నువ్వంటున్నది? ..."

"అవునండీ. మన పెద్దాడికి రాణి నిమ్మని అడగండి. పిల్ల వందనంగా లక్షీదేవిలా వుంది."

"మన పెద్దాడి కష్టడే పెళ్లెందుకే? అయినా ఉత్త దిగ్గి చదివిన మనవాడికేం చూసి ఇస్తారే ఆ పిల్లను?"

"మీ రెప్పదూ ఇంటే. వెయ్యి అబద్ధాలాడైనా ఓ పెళ్లి చెయ్యమన్నారు. మనకింత మంచి సంబంధం తలకిందులా తనస్సు చేసినా రాదు... మీరడిగితే ఆయన కాదనరు..."

"సారీ. అబద్ధాలాడ్డం నావల్లకాదు. ఇప్పుడేం తొందరలేదు. మనకు తగ్గవాళ్లు ..."

"మీరెప్పడు నామాట విన్నారు గనుక. మీ బావను చూసి నేర్చుకోండి. ఆవిడెంత చెపితే అంత. సరేంది. మీలాంటి చేతకాని మనిషిని అడగమనే కంటే - ఆ పని నేనే చేస్తాను. నాకు మాత్రం ఏం తక్కువ ఉన్నవాలిద్రూ"

* డబ్బు లేకపోయినా ఫరవాలేదు. మంచి స్నేహితులు లేకుండా మాత్రం వుండకూడదు.

మగపిల్లలే..."
నామీద అలిగిన కాంతం - ఆ రాత్రి రాఘవ, అతని భార్య వుండగా - తనే విషయాన్ని కదిపింది.

"మా రాణి అదృష్టవంతురాలు గనుకే దానికి పెళ్ళిచొచ్చేసరికి ఇంత సంపాదించుకున్నాం. పెద్దమ్మాయి కెలాగూ గొప్ప సంబంధం ఉంది. లేకపోయాం. దీన్ని మాత్రం ఏ కలక్షరుకో, డాక్టరుకో ఇస్తాం కాని చిన్న ఇంట్లో పడెయ్యం" అని రాఘవ భార్య వసుమతి తేగేసి చెప్పింది.

ఆ వేటుకి మొహంలో నెత్తురుచుక్కలేని కాంతం మళ్లి ఆ గడపతోక్కనని భీషణ ప్రతిజ్ఞ చేసి, బాపుండదని నేనెంత చెప్పినా వినకుండా తక్షణం బయల్దేరేవరకు ఊరుకోలేదు!

నెల తిరక్కుండానే రాఘవ నుంచి శుభ లేఖ వచ్చింది. వరుడు డాక్టరు! శుభలేఖ చూసిన కాంతం నేను చేతులారా పెన్నిధిని వదిలేశానని చిందులు తొక్కింది ...!

* * *

కాంతం తత్వానికి అలవాటుపడిన నేను కాంతంతో చెప్పకుండానే పెళ్లి రాత్రనగా - ఆ సాయంత్రం రాఘవగారింటికి వెళ్లాను.

వీధిగుమ్మం వరకు వెళ్లిన తర్వాత అనుమానం వచ్చింది - నేను దారి తప్పానేమో అని ...! అక్కడ పెళ్లిపందిరీ, తోరణాలు, లైటింగ్, మంగళవాద్యాలు ... ఆ సందడేమీ లేదు! ఆశ్చర్యపడి దిక్కులు చూస్తున్న నాకు పక్కంటివాళ్లు చెప్పారు.

'పెళ్లి రద్దయింది - రెండ్రోజుల క్రితం రాణి తను ప్రేమించిన అద్దెపుస్తకాల షాపు వాడితో లేచిపోయిందని!'

అందమైన పచ్చని కోనపీమలాంటిదని కాంతం భ్రమపడిన ఆ ఇంట్లో బ్లోఅవుట్! అనూహ్యమైన ఈ దుర్వార్త నన్నేకాదు - కక్షకట్టిన కాంతాన్ని కూడా కుదిపేస్తుందని చెమర్చిన నా కళ్లు చెప్పాయి!

బరువెక్కిన గుండెతో రాఘవకు కనిపించకుండానే వెనుదిరిగిన నాకు బ్లోఅవుట్ హోరు భయంకరంగా వినిపించింది. అటుకేపి చూశాను. ఆ మాంటలు ఇంకా రగులుతూనే వున్నాయి!

26-1-96 ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర గీ. రసవత్రిక